

3. pôstna 2014

Kázňový text: Potom Jozef z Arimatie, ktorý bol učeníkom Ježišovým, ale tajným pre strach zo Židov, požiadal Piláta, aby mohol sňať telo Ježišovo; a Pilát privolil. Prišiel teda a sňal Jeho telo. A prišiel aj Nikodém, ktorý prvý raz v noci prišiel k Nemu, a priniesol asi sto funtov myrhy zmiešanej s aloe. Potom vzali telo Ježišovo a zavinuli ho aj s tými voňavými vecami do plátna, ako je u Židov v obyčaji pochovávať. Na mieste, kde Ho ukrižovali, bola záhrada, a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nikdy nikto neležal. Tam teda položili Ježiša

Ján 19, 38-42a

Milí bratia a sestry, v živote občas užívame veci, ktoré nie sú naše. Jazdíme v požičanom aute, na lyžiach z požičovne, kupujeme za požičané peniaze, bývame v prenajatom byte alebo píšeme v požičanom perom. Nie je na tom nič zvláštne.

A potom máme veľký zoznam vecí, pri ktorých považujeme za potrebné, aby boli naše. *Oblečenie, zubná kefka, posteľ, obľúbená šálka. Do tejto skupiny vecí patrí aj ž hrob.* Asi väčšina skôr narodených majú aj svoj vlastný hrob. Nechcú to nechať na náhodu.

Vidíme, že hoci Pán Ježiš vedel vopred, že prišiel práve na to, aby zomrel, **predsa si žiaden hrob nepripravil a touto vecou sa nezaťažoval.**

Napokon vidíme, že sa o neho v tomto smere nepostarali ani jeho najvernejší učeníci – Peter, Ondrej a Ján... a dokonca ani jeho rodina.

O jeho pohreb sa postarali dvaja muži, na ktorých by sme to vopred vonkoncom nepovedali, že sa do tejto zaoberajú.

Obaja boli vysokopostavení a preto mohli veľa stratiť. Obaja sú nazvaní ako tajní učeníci Krista, pretože sa počas jeho pôsobenia hanbili priznať, že ich zaujal. Obaja sa báli pohrdania, výsmechu a možno i problémov od ľudí z ich spoločenskej vrstvy.

Jozef z Arimatie bol vysoký židovský funkcionár. Jeden z členov židovskej rady, ktorá Ježiša odsúdila. S odvahou predstúpil pred Piláta a žiadal si Ježišove telo. Podľa židovského zvyku bolo možné vydať mŕtve telo odsúdencovi len príbuzným alebo priateľom. Jozef sa nehanbí byť pokladaný za priateľa tohto prekliateho muža, ktorý zomrel smrťou, ktorá bola považovaná nielen Rimani, ale aj židmi za najpotupnejšiu.

Naviac, Jozef prenáša Ježišove telo do hrobu, ktorý mal pripravený pre seba a členov svojej rodiny. A takto ho prijíma do rodiny.

Druhým účastníkom Ježišovho pohrebu bol Nikodém – ďalší z tajných učeníkov.

Kedysi prišiel za Ježišom potajomky. V tretej kapitole Jána je zachytené jeho nočné stretnutie s Ježišom a ich spoločný rozhovor.

Bol tiež členom židovskej veľrady a podobne ako Jozef z Arimatie teraz vystupuje z anonymity a priznáva sa k mŕtvemu odsúdencovi.

Je to len krátku zmienu, ale nie je bezvýznamná. Nikodém stojí pri hrobe ako Ježišov priateľ a prináša mu to isté, ako jeden z mudrcov pri narodení – vonnú myrhu...

Táto krátka zmienu nám hovorí ešte jeden dôležitý fakt. Kedysi pri rozhovore s Ježišom tej reči o znovuzrození veľmi nerozumel. Ale fakt, že teraz pri Ježišovom hrobe stojí znamená, že Ježišove slovo do jeho srdca zapadlo a vykonallo svoju prácu.

Kým všetci učeníci utiekli aj včetně statočného a hrdinského Petra a jeho telo nechali napospas Rímskej vojenskej sile, pred tým ustráchaním a opatrne tajní učeníci idú vyznavačsky za Pilátom a v tej veci konajú.

Je zaujímavé sledovať, ako Ježišov život a jeho smrť mení ľudí a stavia ich pred nové výzvy. A tak sa stáva, že tí, o ktorých by sme to nikdy nepovedali, sa v konkrétnych situáciách priznávajú k Ježišovi Kristovi. Kým na druhej strane tí - na prvý pohľad najvernejší - zlyhávajú. Na týchto dvoch mužoch sa demonštruje Ježišove slovo, ktoré povedal v tú noc Nikodémovi: **Duch Boží veje kam chce...**

Priznám sa, že keď čítam tento príbeh, títo dvaja muži ma zahanbujú. Vychádzajú z anonymity a priznávajú sa k JK vo veľmi vyhrotenej chvíli. Nevieme, ako hlasovali v tú noc, keď Ježiša veľrada odsúdila? Možno sa zdržali, možno sa neozvali a možno sa toho zasadnutia nezúčastnili. V každom prípade vtedy zlyhali. Hambili sa za neho, báli sa o seba.

Po Jeho smrti však už nezaváhali. Priznali sa k nemu. Ježišovmu zhanobenému telu prejavili obrovskú úctu.

Obaja títo vysokopostavení muži vložili veľmi veľa do hry – a to kvôli už mŕtvemu Ježišovi, o ktorom netušili, že bude potrebovať hrob len dva dni.

Mám pocit, že **my nie sme často ochotní podstúpiť oveľa menej pre živého a prítomného Ježiša.**

V škole, na pracoviskách a často aj v kruhu rodiny zostávame so svojou vierou v anonymite. Svoj vzťah s Kristom skrývame, aby sme neboli označení svojimi priateľmi za čudných. Nedeľu sme si urobili všedným dňom, pretože je to pre nás pohodlnejšie.

V rozhovoroch sa radšej vyhneme tomu, aby sme povedali, že v niektorých situáciách sa rozhodujeme tak, či onak preto, lebo si vážime Božie pravidlá – Kristove slová.

Učme sa od týchto dvoch mužov, ako byť bez okázalých gest jeho nasledovníkmi.

Amen!

Modlitba:

Odpusť nám, Pane, že svoju vieru robíme tak často anonymnou, že sa za Teba hanbíme a tak sa radíme k Tvojim tajným učeníkom. Zavej svojim Duchom aj do nášho života a dodaj nám odvahu, vernosti i lásky. Amen!

David Bázlik – zborový farár